

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes ærlig talt, det er lidt meningsløst at bruge tid til at slås om, hvem der har givet lidt, og hvem der har givet lidt mere til de kulturelle ting og til kulturpolitikken. Der skete jo det, at da socialdemokratiet kom i opposition, blev der mulighed for at give noget mere til kulturen. Man må da håbe, at når socialdemokratiet engang igen får regeringen – og det håber jeg såmænd ikke varer alt for længe – vil socialdemokratiet holde fast på den målsætning, at man ikke skal spare på kulturen. Jeg er også interesseret i til den tid at drøfte spørgsmålet om minimumsnormer med hr. Lasse Budtz. Det kunne vi nemlig ikke komme igennem med, da vi talte om børnekultur for nogle år siden med socialdemokratiet.

Der er en idé, som man måske nok kunne dyrke noget mere inden for det kulturpolitiske, og det er ideen om at give alle mennesker lige adgang og lige muligheder fra hver deres udgangspunkt, og det vil altså sige at give de svagest stillede en form for positiv særbehandling og give dem fælles oplevelser, så vidt det nu er muligt, og en vis form for fælles baggrund, fælles referencerammer. Der er vel ikke nogen steder, hvor den idé er blevet så klart udtrykt og så klart formuleret som i bibliotekerne, og når vi er nogle her, der taler ofte og meget om biblioteker, gør vi det ikke, fordi vi synes, man absolut skal bevare en stor administration og et stort personale, men fordi vi i bibliotekerne har fundet virkeliggjort det, der siger, at folk, store og små, uanset social status skal have adgang til fælles oplevelser, fælles inspiration og fælles viden. Men nu synes vi – nogle af os – at det er ved at gå galt.

Når kulturministeren taler om, at bøger er det eneste, der er obligatorisk i den nye bibliotekslov, er det rigtigt, for sådan blev det jo desværre. Resten er frivilligt, men der står dog også i biblioteksloven, at bibliotekerne skal bestræbe sig på at stille musik til rådighed. Hvis man holder meget stærkt fast i denne tid på, at bøger er det eneste, er man med til at gøre bibliotekerne mindre betydningsfulde for en hel masse af de mennesker, der i dag værner sig til at bruge alle mulige former for medier både til oplevelse, til udannelse og til inspiration. Derfor må vi ar-

bejde på at få ændret det; vi må arbejde på at få gjort andre ting end bøgerne til noget meget vigtigt i bibliotekerne.

Der er også en idé om, at hvert bibliotek for sig i sit lokalområde er noget, er noget særligt for befolkningen dér, men at ingen biblioteker er nok alene. Det netværk synes vi også man er ved at ødelægge. Der er kommet huller i nettet, fordi centralbibliotekerne ikke får så mange penge, som de burde have, fra amtsrådene. Der kommer huller i nettet, når man nedlægger eller gør de centrale institutioner svagere.

Hvor skal bibliotekerne i sparetider hente inspiration, råd og vejledning, når bibliotekstilsynet gøres svagere end nødvendigt? Jeg siger ikke, at man ikke skulle skære noget væk på grund af den ændrede bibliotekslov; jeg siger, at man skærer for meget væk. Hvor får vi den sidste mulighed for at finde de bøger, som vi har svært ved at finde i de enkelte biblioteker, hvis man gør oplysningskontoret meget svagt, hvis man, som ministeren siger, løser nogle af opgaverne? Hvilke af opgaverne skal man løse? Jeg siger ikke, hvor de skal løses. Jeg spørger, hvor opgaverne skal blive løst, så de bliver løst til tilfredshed for de mennesker, der har krav på at få deres ønsker opfyldt af biblioteksvæsenet.

Pas på, at vi ikke ødelægger netværket. Pas på, at vi ikke gør mennesker fattigere ved at ødelægge en af de stærkeste kulturinstitutioner, en af de bedste og en af de mest folkelige, vi hidtil har haft.

Vi i SF lider ikke af mistillid til kommunerne, vi lider ikke af mistillid til kommunalbestyrelserne og amtsrådene og bestemt ikke af mistillid til de mennesker, der lever ude i kommunerne – det gør vi nemlig alle – men vi mener ikke, at de er i stand til alene at løse de kulturelle opgaver og ikke mindst den basisopgave, det er at give børn og voksne viden, baggrund, information og inspiration, når nettene bliver gjort svagere, og når pengene forsvinder ud ad bagdøren bl.a. ved beskæringer af bloktilskuddene.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af, at kristeligt folkeparti, forstår jeg, nu vil have forbud på kulturområdet – i dag gælder dette forbud videoområdet – vil jeg gerne sige lidt mere, så man forstår, at